Kalendriteggija törrelep.

Ja, meije peame kül omma rahwast törrelema, et nemma hääd nõuwo, mes neile hääst sõameſt antas, tühjas piddawa.

Minnewatſe aasta kalendriga annime teda, et Lihwlandi-ma Kreditkaſſa, ke enne ennege tuhhanda, wije ſaa nink ütte ſaa rublaliſſi pantkirju ehk pantpriwe wäljaand, mes eggaſt ſaaſt aastal nelli rublat eentreſſi ehk renti kandwa, nüüd Tartun ni kui Rian, ennambaste tallorahwa nink teenja rahwa hääs, ka wähhembid rahha-billetid wäljaannap, mes neile, ke neid hennele rahha wasta wahhetawa ajaſtajal rubla päält poolneljat koppikat renti ehk eentreſſi (ſe om: oduſt) kandwa. Meije ſelletime, kuis kaſwulik ſe kigite om, kui üts, kel 5 ehk 10 ehk ennamb rublat rahha omman ladikun om ſaiſman, neid ſelle Kreditkaſſa ſisſe annap nink ehk ſäraſt rahha-billeti wõtkap, miſt egga aasta renti ſaap ehk rent rendi billeti, kelle eentres ehk rent kaſſa ſisſe jääp ja egga ajaſtajaga ſedda ſisſepantu rahha, mes kaptalis kutſutas, ennambas kaſwatap, ſeni kui tedda jälle wälſjawõetas. — Ent meije kuleme, et minnewal lehhekuul wäga weidi marahwa ſeaſt ſedda omma tennu, ja et mitmaſt kihhelkunnaſt ei olle üts ainusgi ſeddawiſi omma ſaiſwat rahha kaſwu päle pandnu. Kuleme, et mitmal wiſil meije hä nõuw põlletas. Mõnni ütlep: „Kes teed, kas neid rahha-billete wõip usku? Ehk kaup wahheſt meije rahha ſinna ärra.“ — Ei, armas, ta ei wõi ärrakauda, enge om ſinnul ſääl paljo terwemb kui ſinno ladikun ehk ſaina lahken ehk kun muijal ſa tedda peat. Kredit-kaſſa ei wõi eal pankrottis jääda, et ta es jõwwas kik rahha kike rentega taggaſi maſſa. Ta annap ſedda rahha, mes temma ladikun kokkotullep, ennege mõiſide päle wõllas; nink

ni pea kui üts mõiſa eentreſſi ehk oduſerenti masmata jätnu, ſaap temma ſe mõiſa omma wallitſuſe alla. — Mõnni töine põllep eentreſſi wäikeſes nink ütlep: „Mes ma omma rahha käeſt ärraanna, et ma kümneſt rublaſt aasta perraſt ennege 35 koppikat ſantkaſwus ſa!“ — Armas sõbber! kes koppikid põllep, ſe ei ſa rublid. Kas ſe middagi ei olle, kui ſa ilma waiwa ja murreta 35 kopp. ſaat, minkga ſa jo 7 nakla tubbakut wõit osta ehk ütte hääd wikkatit ehk omma naiſele ütte rätti ehk põlle? Nink kas ſinna ennamb ſaat, kui ſa omma rahha wangin hoijat? — Kuleme ka mõnda ütlewat: „Tahhetas ennege teda ſada, kas meil rahha om.“ — Armas welli, mes Kalendriteggijal waja, ſo rahha luggeda! Meije ammet om ennege ſe, et meije rahwale Kalendriga mõnda hääd nõuwo nink tähhenduſt anname, mes käen ollew aig tarwitap. Nink meil ei olle ſuggugi tühja himmo ſinno rahha perra, miſt meile jo middagi ei wõi ſada. Ei ka neiſt koppikiſt, mes ſinna ſelle Kalendri eeſt maſſat, ei ſa meile middage, meije ei kirjota ſulle rahha eeſt; enge neid koppikid ſawa trükmeister, ramatokeutja nink kaupmihhe. Seepärd nüüd sõwwame ſulle ſedda hääd, et ſo rahha ſul peap warguſe, pettuſe, tullekahjo ja mu kaotamiſſe eeſt hoijetu ollema, nink et ta ſul ka ei pea üts kolu taggawarra ollema, enge et ſinna tälle lubba annat ſulle kaswu tuwwa. Kui ſa ſedda ei kõhta usku, et ſulle ilma kawwaluſſeta ütte hä nõwwoga puhtaſt ja heldeſt sõameſt hääd sõutas, ſis — ärra pandko pahhas — ollet ſinna wiſt eſſi ſärane, kel lähhemba wasta tõtte ja helduſe eeſt ennege ahnuſe perraſt kawwaluſe ja pettuſe mõtte omma. Muido es olles ſa mitte ni pelglik ei ka hä wasta uſkmata.

Ent üllealdſelt peame omma rahwaſt ſe poleſt laitma, et temma ſean wäga paljo neid om, ke kike-